

Følgende tvende Andragender, der ere blevne henviste til Udvalget angaaende Lønninger for Hæren, som tillige behandler Lovforslaget om Forhøielse af Invalidforsørgelse, har nævnte Udvalg gennem Thingets Formand ladet tilstille Finantsudvalget:

93. Fra Invalid Osvald M. G. Meyer, pensioneret Kapitain af Fodfolket, angaaende nogle attraaede Forandringer i Lovforslaget om Invalidforsørgelser. (Indbragt den 11te December 1882 af Folkethingsmanden for Randers Amts 2den Valgfreds, N. P. Jensen).

Andrageren oplyser, at, skjøndt han er bleven anerkjendt som værende Invalid efter to betydelige Kvæstninger i Træfningen ved Bov 1848 og i Slaget ved Fredericia 1849, har den Omstændighed, at han først blev afflediget af Krigstjenesten den 1ste Februar 1881, havt til Følge, at Finantsministeriet kun har kunnet tillægge ham en aarlig Forsørgelse af 270 Kr., medens han, saafremt hans Affledigelse havde fundet Sted forinden Loven af 20de November 1876, vilde have havt Afgang til at faae tilstaaet 4—5 Gange saameget. Da Andrageren gaar ud fra, at Lovgivningsmagten ved Vedtagelsen af denne Lov neppe har forudsat, at der endnu i Tjenesten fandtes Mænd, som ved deres Afgang vilde være at behandle som Krigsinvalider fra Aarene 1848—50 og 1864, og som ved at falde ind under den nye Lov vilde blive væsentlig uheldigere stillede end det overveiende Flertal af deres tidligere afgaaede Kammerater, haaber han, at den blotte Paavisning af denne Ubillighed vil være tilstrækkelig til at faae den hævet, og han andrager derfor hos Rigsdagen om, at det foreliggende Lovforslag om Invalidforsørgelser maa komme til at indeholde en udtrykkelig Bestemmelse om, at de Krigsinvalider, som ere forblevne saa længe i Krigstjenesten, at de ved deres Afgang fra samme have maattet behandles efter Loven af 20de November 1876, skal der tilstaaes en saadan Forhøielse af den dem herefter tillagte Invalidforsørgelse, at de med Hensyn til denne blive ligestillede med de tidligere afgaaede Krigsinvalider, som ere behandlede efter de dengang gjældende Love. Andrageren bemærker, at han har troet umiddelbart at burde henvende sig til Rigsdagen, fordi han fuldtud erkjender, at Administrationen under Hensyn til den gjældende Lov ikke har kunnet handle anderledes, end den har gjort.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

94. Fra afflediget Kapitain af Fodfolket Frantz Bülow Pio om, at der ved det eventuelle Lovforslag om Invalidforsørgelser maa blive tilstaaet Andrageren et større Beløb, end han nu oppebærer. (Indbragt den 15de Januar 1883 af Folkethingsmanden for Randers Amts 2den Valgfreds, N. P. Jensen).

Ogsaa denne Andrager oplyser, at han paa Grund af et Skudskaar i Underlivet, som han erholdt i Træfningen ved Rolding 1849, er anerkjendt som Invalid, men at han, da han først ifølge Ansøgning blev afflediget 1882, kun har kunnet faae en Forsørgelse af 270 Kr. aarlig, medens han, hvis han var bleven afflediget forinden Loven af 20de November 1876, vilde idetmindste have kunnet opnaa langt Mere end det Dobbelte. Hans Andragende gaar derfor ud paa det Samme som foranstaaende Nr. 93, idet han gjør den samme Ansøvelse gjældende, som deri er fremsat, ligesom han ogsaa af den deri anførte Grund har troet umiddelbart at burde henvende sig til Rigsdagen.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.